

» Τούτ' παιδάς μέχρι ἑτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ πα-
 » ράπαν οἴνου μὴ γέεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ
 » ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μέτριον ὀχετεύεσθαι
 » μέχρι τριάκοντα ἑτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυονίης τὸ
 » παράπαν τὸν νέον ἀπείχεσθαι. Τετταράκοντα δὲ ἐ-
 » πιβάναντα ἑτῶν, ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχθήντα.
 » καλεῖν τοὺς τε ἄλλους Θεοὺς καὶ δὴ Διόνυσον πα-
 » ρκαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ
 » παιδεῖν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις, ἐπίκουρον τῆς τῆ
 » γῆρας αὐστηρότητος ἐδώρησατο τὸν οἶνον φάρμα-
 » κον, ὥστε ἀνησῶν ἡμᾶς· καὶ δυσθυμίας λήθην γί-
 » νεσται. « Ἐνθυμήθη, εἶπε τότε ὁ Ἀρχιλόχος ἀ-
 » σισιόν τι, τὸ ὅποιον εἶχον ἀκούσει ἀπό τινα φίλον μου
 εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ συμβᾶν λέγοντα.

[κατόπιν],

Ὁ Ἀρχιμήδης εἶπέ ποτε, δόξοι πᾶ σφῶ, καὶ τὰν
 γὰρ κινήσω. Περιεργός τις δὲ μαθηματικὸς ὑπελόγι-
 σεν ὅτι ἐκν ἐδίδετο εἰς αὐτὸν τὸν μέγαν μηχανὸν ἐκ-
 τὸς τοῦ κέντρου, τῆς γῆς, καὶ μακρὰν τούτου 3,000
 λέμβας ὑποστήριγμα τι καὶ 200 λιτρῶν ἀντιζύγιον,
 διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ εἰγε χρεῖαν μοῦ· οὐ
 6,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,
 λευγῶν μή-
 κους, τὸ δὲ ἄκρον τοῦ μεγάλου βραχίονος τοῦ μοῦλοῦ
 ἔπροεπε νὰ ἔλῃ ταχύτητα σφαιρας κανονίου, διὰ νὰ δυ-
 νηθῆ ν' ἀνακινήτῃ ἐν μόνον δακτυλὸν τὴν γῆν εἰς δι-
 σσημα 27,000,000,000,000, ἑτῶν.

Τὸν πρῶτον αἰῶνα Μ. Χ. ὑπῆρχον 500,000 Χρι-
 στιανῶν, τὸν δὲ δευτέρον ἐπληθύνθησαν εἰς 2,000,000·
 τὸν δὲ τρίτον εἰς 5,000,000· τὸν δὲ τέταρτον εἰς
 10,000,000· τὸν δὲ πέμπτον εἰς 15,000,000· τὸν
 δὲ ἕκτον εἰς 20 ἑκατομμύρια· τὸν δὲ ἕβδομον εἰς 25·
 τὸν δὲ ὄγδοον εἰς 30· τὸν δὲ ἕννατον 40· τὸν δὲ δέ-
 κατον εἰς 50· τὸν δὲ ἑνδέκατον εἰς 70· τὸν δὲ δω-
 δέκατον εἰς 80· τὸν δὲ δέκατον τρίτον εἰς 85· τὸν
 δὲ δέκατον τέταρτον εἰς 90· τὸν δὲ δέκατον πέμπτον
 εἰς 100· τὸν δὲ δέκατον ἕκτον εἰς 125· τὸν δὲ δέκα-
 τον ἕβδομον εἰς 185· τὸν δὲ δέκατον ὄγδοον εἰς 250·
 τέλος δὲ κατὰ τὸν δέκατον ἕννατον αἰῶνα ὑπολογίζουσι
 260 ἕως 280 ἑκατομμύρια Χριστιανῶν.

Νεάπολις ἢ ἐν Ἰορτα.

Ὁμώνυμα τινούται πόλεις ἦσαν πολλαὶ τὸ πάλαι. Ὁ
 Ἡρόδοτος ἀναφέρει Νεάπολιν ἐν Πάλλῳ, γεροννησῶ
 τῆς Μακεδονίας, πλησίον τῆς Ἀφύρως πόλεως ἐπὶ τοῦ
 Τεσσαλονίκου κόλπου. Ὁ Στράβων ἀναφέρει ἄλλαν Νεάπο-
 λιν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ Σερρικονικῶν κόλπου, ἔχου-
 σαν λιμένα, περὶ τὴν νῦν Καβάλαν, τὴν πατρίδα τοῦ

πρώην τῆς Αἰγύπτου ἀντιβασιλέως Μεγμεταλλῆ. Ὁ Πλί-
 νιος σημειώνει καὶ ἐν Καρία Νεάπολιν τινὰ πλησίον τῆς
 νήσου καὶ πόλεως Καρυάνδρων, οὐ μακρὰν τῆς Μύνδου
 καὶ Παλαιμύνδου. Ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Πολύβιος καὶ ἄλλοι
 συγγραφεῖς ἀνέφερον τὴν μέχρι νῦν σώζουσαν τὴν παλαιὴν
 Ἑλληνικὸν ὄνομα, Νεάπολιν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ μεγάλης Ἑλ-
 λάδος, πόλιν ἀποικῶν τῶν Κυμαίων, λεγομένην πρότε-
 ρον Παρθενόπιν. Νεάπολις ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ τῆς νήσου
 Σαρδηνίας, καὶ ἐν Κολχίδι καὶ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν
 Καρχηδονίᾳ τῆς Λιβύης, καὶ ἡ Ἄσπις, τὸ πλησιέστερον
 πρὸς Σικελίαν ἐμπορεῖον τῶν Καρχηδονίων. Ἡ δὲ ὑπὸ
 Ἡροδότου ἀναφερομένη Νεάπολις τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Θη-
 βαίδος, ἢ αὕτῃ λεγομένη ἐτι Καινήπολις κατὰ τὸν Πτο-
 λεμαῖον, σώζει ὅπως ὅποτε παρεφθαρμένον τὸ παλαιὸν
 ὄνομα, ὀνομαζομένη Καινὴ Νεάπολις κατὰ τὸν Πολύ-
 βιον ἐλέγετο καὶ μέρος τῆς πόλεως Συρακουσῶν ἐν Σι-
 κελίᾳ, λεγόμενον πρότερον Τερμενίτης. Νεάπολιν ἢ Νεό-
 πολιν λέγουσι καὶ σήμερον πολλοὶ κοινολλίται τὸ δυ-
 τικὸν τῶν Ἀθηνῶν πρᾶστειον, εἰς τὸ ὅποιον ὄφειλον
 οἱ ἀρχαιολογούντες Ἀθηναῖοι νὰ δώσωσιν ἢ τὸ παλαιὸν
 ὄνομα, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἢ ἄλλοτι παράγωγον ἐκ τῶν γνω-
 στῶν ὀνομάτων τῆς παλαιᾶς τῶν Ἀθηνῶν χωρογραφίας
 ὡς, φερέειπεν, ἠδύνατον νὰ ὀνομαζώσιν· Ἰλισσίαν τὸ
 ἀρκτικὸν τῆς πόλεως πρᾶστειον ὅπισθεν τῶν Ἀνακτό-
 ρων, ἀπὸ τοῦ παραδρέοντος ποταμίου Ἰλιστοῦ.

Τὴν δὲ τῆς Ἰωνίας Νεάπολιν, περὶ ἧς ποιούμεν τὸν
 λόγον ἐνταῦθα, σημειώνει ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς ὁ Στράβων
 λέγων αὐτολεξεῖ ταῦτα· Εἶτα [μετὰ τὸ Πανιώνιον,
 τὸ νῦν Ζαγγλὶ ἔσσοθεν τῆς Μυκάλης], Νεάπολις, ἢ
 πρότερον ἦν Ἐφεισίον, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξά-
 μένων πρὸς τὸ Μαραθῆσιον, τὸ ἰγγυτέρω πρὸς τὸ
 ὑπότερω. Κατὰ τὴν ἐκφρασιν ταύτην τοῦ Γεωγράφου, ἂν
 ἀποδειχθῆ ὅτι Μαραθῆσιον εἶναι τὸ νῦν τειχισμένον νη-
 σίδιον, ὀνομασθὲν πιθανῶς ἀπὸ τοῦ φυτοῦ, ὡς καὶ τὸ
 Μαραθονήσιον (ἢ τῶν παλαιῶν Κρανῆ) τοῦ Λακωνικ-
 οῦ κόλπου, ἔπεται, ὅτι τὸ νῦν λεγόμενον Ὀθωμανιστὶ
 Κουσαδάσι, ταύτῃσι πτηνῶν νησίδιον, κληθὲν οὕτω πι-
 θανῶς ἀπὸ τῶν αὐτῶν νεωμένων τᾶ ἄγρια μάρθα
 πτηνῶν), εἶναι τὸ Μαραθῆσιον τῶν παλαιῶν (ὡς ὑ-
 πέθεσαν καὶ τοῦτο τινὲς), καὶ ὅτι Νεάπολις κατὰ τὴν
 γνώμην τῶν πλείονων καὶ τῶν δοκιμωτέρων ἀρχαιολό-
 γων· Μέγρις ὁ ἢ αὐτοψία τῶν τόπων καὶ νεώτεροι
 ἴσως ἀνακολύψουσι μᾶς πείσωσι περὶ τοῦ ἀληθοῦς πα-
 λαιοῦ τῆς πόλεως ταύτης ὀνόματος, προτιμῶμεν καὶ
 ἡμεῖ νὰ ὀνομαζώμεν αὐτὴν κατὰ τοὺς πολλοὺς Νεάπο-
 λιν, ὄνομα ἐκφραζὸν ὅπως ὅποτε καὶ τὴν σημασίαν
 τοῦ Ἰταλικῶν ὀνόματος Σκάλα-Νόβα, δι' οὗ οἱ Βενετὶ
 ἐμπορευόμενοι πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων εἰς τὰ
 παράλια μετέφεραν ἴσως τὸ Ἑλληνικὸν τοῦ τόπου ὀ-
 νομα, ἐὰν ἡ πόλις αὕτη δὴν ἴναι παντάπασιν κτίσμα
 τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἡ Νεάπολις, περὶ ἧς ὁ λόγος, περιέχει σήμερον μί-
 λις 400 οἰκονομίας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, 20 δὲ
 Ἀρμενίων καὶ 15 Ἑβραίων. Οἱ Ὀθωμανοὶ αὐτοῦ εἶναι
 σχεδὸν τριπλάσιοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅντες οἱ πλείονες
 ἀποικαὶ ἐκ Πελοποννήσου καὶ λαλοῦντες κατ' οἶκον τὴν
 γραικικὴν διάλεκτον. Πρὸ τριάκοντα ἑτῶν ἦσαν αὐτοῦ
 περισσότεροὶ χριστιανοὶ, παθόντες πολλὰ δεινὰ ἐκ τῶν
 τότε περιστάσεων καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέρει συνοικισθέντες